

Nem tartozunk ugyan a gyakran kiránduló tantestületek sorába, de időnként mi is elindulunk.... Legtöbbször valamelyik szomszédos ország határhoz közeli helyeit keressük fel. A programok között egyaránt szerepeltek városnézések és hegyi túrák. Jártunk már Nagyváradon, Aradon, Temesváron, Szabadkán, valamint voltunk a Sebes-Körös völgyében, a Rozsda-szakadéknál és a Jeges barlangot is meglátogattuk.

A múlt tanév végén vetődött fel egy újabb tantestületi kirándulás ötlete. A tervezés gyorsan lezajlott, a szervezési feladatok oroszlánrészét Makra Krisztina kolléganőnk vállalta magára.

A programot Veres Zsolt kollégánk állította össze, aki tapasztalt túravezető, és jól ismeri azt a vidéket, ahova készültünk. Nekünk, többieknek már csak a jelentkezés és a részvétel maradt.

Utunk első eseménye a gyulai határátlépés volt, ezt követően a Fehér-Körös völgyében levő Borosjenő felé vettük az irányt. Az itt található vár a török időkben fontos erődítménynek számított. Az épület egy ideje üresen áll, állapota jelentősen leromlott, ezért csak kívülről tudtuk megtekinteni.

Következő állomásunk és az első túra Dézna várának romja lett volna. A faluba érkezve szembesültünk az előző heti vihar pusztításaival. Leszakadt villanyvezetékek, gyökerestől kifordított hatalmas diófák, megrongált tetők, derékba tört fák jelezték a természet erejét.

A várhoz vezető turistaút nem volt járható, így a következő célpont felé indultunk. Az apateleki forrásnál megállva ittunk az itt feltörő kéntartalmú vízből. Aki először kóstolt ilyen ún. bűdösvizet, furcsának találta az ízét.

Utunk Világos felé vezetett tovább. Ez a település az 1848/49-es szabadságharc végét jelző fegyverletétel helyszíneként ismert. A városkában található Bohus-kastély szolgált annak idején a magyar sereg vezetőinek szállásául. A szombati nap - szó szerinti - csúcspontja azonban a világosi vár maradványainak felkeresése volt. A várból csak néhány fal maradt meg, de erőfeszítésünk jutalmaként szép kilátásban volt részünk.

Szállásunk az Arad közelében levő Ópáloson volt, ahonnan másnap reggel indultunk Máriaradnára. Az itt található templom híres katolikus búcsújáró helyként ismert.

Hamarosan újabb fizikai megpróbáltatás várt ránk: Solymos várának romjait közelítettük meg. A csapat nagy része (az előző napi sikeren felbuzdulva) a meredekebb ösvényt választotta. Ez utóbb már nem tűnt jó ötletnek, hiszen a felázott agyagos talajon nem volt könnyű haladni, de felértünk. Lefelé viszont a lankásabb ösvényt részesítettük előnyben.

A kirándulás utolsó állomása Arad volt, ahol látogatást tettünk a szabadságharc 13 kivégzett tábornokának emlékművénél, majd rövid séta következett a Maros-parti város központjában.

A hazafelé vezető úton már a következő kirándulás lehetséges időpontját latolgattuk.

Határon túl

Írta: Mary

2017. október 17. kedd

Határon túl

Írta: Mary

2017. október 17. kedd

